

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 20 czerwca 2013 r.

DOLiS/DEC- 662/13

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t. jedn.), art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pani J. J., reprezentowanej przez Pana D. O. z Kancelarii [...], na przetwarzanie jej danych osobowych przez Z. przekazanych przez P.S.A.,

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga wniesiona w imieniu Pani J. J., zwanej dalej Skarżącą, przez jej pełnomocnika Pana D. O. z Kancelarii [...], na przetwarzanie jej danych osobowych przez Z., zwanego dalej Związkiem, przekazanych przez P. S.A., zwany dalej Bankiem. W treści podania pełnomocnik Skarżącej wskazał, iż wnosi „skargę na działania P. S.A., dotyczącą bezprawnego przetwarzania danych osobowych przez Bank bez zgody naszego Klienta. Bezspornym jest, iż z tytułu (...) umowy spowodowane zostało zadłużenie, które zostało ostatecznie spłacone”. Ponadto w piśmie z dnia [...] stycznia 2013 r., po uprzednim wezwaniu przez Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych w tym zakresie, pełnomocnik, uzupełniając braki formalne podania, wskazał, iż „Kwestionuję dopuszczalność

przetwarzania przez Bank [...] (...) danych osobowych Skarżącej w R. prowadzonym przez Z. (...) Wskazuję oczekiwane działania od Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych- poprzez nakazanie Bankowi (...) przywrócenia stanu zgodnego z prawem, poprzez zaprzestanie przetwarzania danych osobowych naszego Mocodawcy w systemie B. prowadzonym przez Z. (...) lub nakazanie usunięcia danych osobowych z rejestru”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Bank zebrał dane osobowe Skarżącej w związku z zawartymi umowami o produkty bankowe, tj. umową z dnia [...] czerwca 2006 r. nr [...], umową o kredyt gotówkowy z dnia [...] czerwca 2006 r. nr [...], umową o kartę kredytową [...] z dnia [...] lipca 2006 r. nr [...] oraz umową o kartę [...] z dnia [...] lipca 2006 r. nr [...].

2. Na skutek opóźnień w spłacie zobowiązań wynikających z tytułu karty kredytowej [...] nr [...], Bank działając w oparciu o przesłanki wynikające z art. 105 ust. 4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo bankowe (Dz. U. z 2002 r. Nr 72, poz. 665, ze zm.), przekazał w dniu [...] marca 2008 r. do B. prowadzonego przez Związek, dane osobowe Skarżącej w zakresie: imienia, nazwiska rodzowego, serii i numeru dowodu tożsamości, numeru PESEL, adresu zamieszkania.

3. W związku z prowadzonym w niniejszej sprawie przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych postępowaniem, Bank przyznał, że „Pani J. J. posiadała w Banku kartę [...] nr [...] (...) ale dane Klientki w powiązaniu z ww. zobowiązaniem nie figurują w systemie B. Skierowane do Pełnomocnika Klienta (...) w dniu [...] 03.2012 r. pismo nr [...] zawierało omyłkowo podany numer kontraktu [...] dotyczący karty nie należącej do Klientki (...) jako produktu zgłoszonego i przetwarzanego w B. (...) Do systemu B. (...) zostały zgłoszone wyłącznie dane związane z kartą kredytową [...] nr [...]”.

4. Mając na uwadze, iż Bank błędnie informował pełnomocnika Skarżącej o numerze umowy i nazwie karty, w związku z którą, przekazał jej dane osobowe do Związku, w dniu [...] kwietnia 2013 r. dokonano usunięcia przedmiotowych danych z Systemu B.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie należy podkreślić, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania decyzji. Jak podnosi doktryna „organ administracji publicznej ocenia stan faktyczny sprawy według chwili wydania decyzji administracyjnej. Reguła ta odnosi się także do oceny stanu prawnego sprawy, co oznacza, że organ administracji publicznej wydaje decyzję administracyjną na podstawie przepisów prawa obowiązujących w chwili jej wydania (...)”

Rozstrzygnięcie w postępowaniu administracyjnym polega na zastosowaniu obowiązującego prawa do ustalonego stanu faktycznego sprawy administracyjnej. W ten sposób organ administracji publicznej realizuje cel postępowania administracyjnego, jakim jest urzeczywistnienie obowiązującej normy prawnej w zakresie stosunków administracyjnoprawnych, gdy stosunki te tego wymagają”. (Komentarz do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 00.98.1071) M. Jaśkowska, A. Wróbel, Lex., el/2012).

Odnosząc powyższe do ustalonego stanu faktycznego, podkreślić należy, iż Bank w dniu [...] kwietnia 2013 r. usunął dane osobowe Skarżącej przetwarzane w Związku, a zatem bezsprzecznym jest, iż aktualnie nie istnieje już okoliczność będąca przedmiotem niniejszego postępowania. Zatem zdaniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych postępowanie to stało się bezprzedmiotowe, w związku z czym należy je umorzyć. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t. jedn.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478). Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych

Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).